

In Memoriam Roel Zijlstra (28 juli 1956 - 6 december 2020)

Always look on the bright side of life (Monty Python)

De enthousiaste, vriendelijke en innemende eigenaar van de stand van de WRN, zo kennen de meesten van ons Roel Zijlstra. Zelfs twee periodes heeft hij de WRN-winkel onder zijn hoede gehad. Zijn start was in 2004, tot hij na drie jaar een eigen bedrijf opstartte en het stokje overgaf aan Annet Knol. In 2013 kreeg hij weer meer tijd tot zijn beschikking en keerde hij terug op het honk. Tevens werd Roel secretaris in het bestuur; een functie die door ons anti-institutionalisering-streven gelukkig niet zo veel inhoudt, iets waar Roel zich goed in kon vinden. Roel reisde met zijn winkel door het hele land naar bijeenkomsten waar voorlichting over roofvogels welkom was en artikelen verkocht konden worden. De WRN-winkel was hem op het lijf geschreven. Met zijn altijd hartelijke en open houding heeft hij menigeen enthousiast gemaakt voor het inventariseren van roofvogels.

Roel groeide op in Hilversum op de camping Franse Kamp waar zijn vader, Harm Zijlstra, beheerder was. De camping stond op terrein van het Goois Natuurreservaat en Roel was helemaal thuis in de natuur, kende alle gebieden van het GNR op zijn duimpje en kende ook alle boswachters. Vaak liep hij binnen op kantoor bij de rentmeester als hij een andere visie had op het beheer en hij deze mening wilde ventileren. Toen er eind vorige eeuw een roofvogelwerkgroep in Het Gooi/Utrecht werd opgericht was hij al snel van de partij. Tijdens zijn tochten met zijn hondje speurde hij vooral de sperwerbroedgebieden af naar nesten en hun bewoners, maar ook Haviken en Buizerds had hij in het vizier. Nieuwe leden nam hij graag mee op sleptouw om ze in te wijden in de kneepjes van het inventariseren. In zijn enthousiasme fietste hij echter zo hard dat hij niet was bij te houden; de nieuwelingen zagen dan zijn fiets ergens langs een bospad liggen en moesten eerst op zoek naar Roel zelf, voordat ze op zoek konden naar roofvogelnesten.

Dat Roel zich graag inzette voor het goede doel en dat hij een sportief mens was kon hij uitstekend combineren in het meedoen aan de alternatieve elfstedentocht op de Weissensee. Hij volbracht de tocht meerdere keren om geld in te zamelen voor onderzoek naar de ongeneeslijke erfelijke ziekte cystic fibrosis, ook wel taaislijmziekte genoemd.

Begin mei 2019 stuurde Roel een verontrustend appje rond. Vanwege zijn kortademigheid was hij opgenomen geweest in het ziekenhuis. Het erop volgende onderzoek had aan getoond dat er kwaadaardige cellen in het vocht van zijn longen zaten. Een PET-scan maakte de diagnose definitief: longkanker met uitzaaiingen. De supergezonde Roel, die het hele land rondfietste en -schaatste en nooit had gerookt. Gelukkig bleek er behandeling mogelijk en een tijd lang leek het erop dat de kanker

onder controle was. Tot hij eind november berichtte dat de kanker een sluippaadje had gevonden. In de week van zijn overlijden maakte hij zich nog sterk voor het belang van de Sperwers in het Gooi, toen het Goois Natuurreservaat van plan bleek naaldhoutbroedgebieden te willen kappen. Hij belde met het GNR. Ze moesten zeker het laatste artikel van Rob lezen (Invloed van grootschalige boskap op broedende roofvogels in De Takkeling). Als ze nog geen lid waren, wilde hij ze een tienjarig abonnement cadeau doen. Roel, altijd behulpzaam, altijd voor iedereen klaar staand en ongekend positief.

‘Ik heb een mooi leven gehad’, zei Roel tijdens ons laatste bezoek. ‘Ik had graag gezien dat het nog wat langer had mogen duren, maar ja.’ Het laatste lied dat hij koos voor familie en vrienden was ‘Always look on the bright side of life.’

Adressen: Hanneke Sevink (hannekesevink@freeler.nl) & Helen Goote (helengooite@planet.nl)